

Udskriftsdato: 15. december 2025

**KEN nr 10934 af 19/12/2008 (Gældende)**

## **Ankestyrelsens principafgørelse C-38-08 om hjælpemiddel - alternative kriterier - væsentlighedskriterium - trappelift - transportabel lift - fritidsbenyttelse**

---

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500483-07

# Ankestyrelsens principafgørelse C-38-08 om hjælpemiddel - alternative kriterier - væsentlighedskriterium - trappelift - transportabel lift - fritidsbenyttelse

## **Resume:**

Ankestyrelsen fandt, at blot et af kriterierne i servicelovens bestemmelse om hjælpemidler skulle være opfyldt, for at der kunne ydes støtte til en person, der var omfattet af personkredsen.

I den konkrete sag fandt Ankestyrelsen, at de ansøgte hjælpemidler i form af en trappelift og en transportabel lift ikke i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af ansøgers nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kunne lette ansøgers daglige tilværelse i hjemmet.

## **Love:**

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 112, stk. 1, nr. 1 og nr. 2

## **Sagsfremstilling:**

Sagen drejede sig om en ansøger, der havde fået begge underben amputeret over knæet. Til forflytninger i hjemmet havde ansøger fået bevilliget en loftlift samt en manuel kørestol og en el-kørestol. I 2007 fik ansøger bevilliget en liftbus, der var indrettet med en briks og loftlift, således at ansøger kunne klare toiletbesøg i liftbussen.

Kommunen traf afgørelse om, at ansøger ikke havde ret til støtte til de ansøgte hjælpemidler.

Kommunen lagde vægt på, at det fremgik af servicelovens § 112, stk. 1, at der skulle ydes støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne og i væsentlig grad kunne lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Da de ansøgte hjælpemidler skulle anvendes udenfor hjemmet, fandt kommunen ikke, at kriterierne for bevilling efter § 112, stk. 1, var opfyldt.

Det sociale nævn stadfæstede kommunens afgørelse.

Nævnet vurderede, at ansøger var kompenseret for sit handicap, da ansøger var bevilget en liftbus med særlig indretning. I bilen var der monteret en lift til forflyttelse, og der var plads til at medbringe øvrige hjælpemidler.

Derudover begrundede nævnet afgørelsen med, at de ansøgte hjælpemidler udelukkende skulle bruges, når ansøger færdedes udenfor hjemmet (fritidsaktiviteter).

I klagen blev det gjort gældende, at sagen drejede sig om hjælpemidler til en pris ud over, hvad man med rimelighed kunne forlange folk, selv anskaffede.

Det blev endvidere gjort gældende, at ansøger netop havde fået bevilliget en invalidebil (trivselsbil) for at kunne tage del i det omliggende samfund. Ansøger ønskede at kunne besøge børn og børnebørn, men trapper var en forhindring. Derudover havde ansøger behov for en transportabel personlift til forflytning fra kørestol til seng eller toilet, når ansøger opholdt sig hos familie, venner eller på rejser. Ansøger og dennes ægtefælle var meget samfundsmæssigt interesseret og udadvendte i forhold til politiske og

kulturelle arrangementer. Det blev gjort gældende, at ansøger var berettiget til det ansøgte, fordi det i væsentlig grad ville bedre ansøgers og ægtefællens livskvalitet og udadrettede aktivitetsmuligheder.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om ansøger opfyldte betingelserne for at få bevilliget de ansøgte hjælpemidler, herunder om det var et krav, at hjælpemidlerne skulle anvendes i hjemmet.

### **Afgørelse:**

Ankestyrelsen fandt, at ansøger ikke var berettiget til støtte til trappelift og transportabel lift som hjælpemidler.

Betingelserne for at få et hjælpemiddel fremgik af servicelovens § 112.

Det var herefter blandt andet en betingelse, at hjælpemidlet i henhold til § 112, stk. 1, nr. 1 i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, eller efter § 112, stk. 1, nr. 2 i væsentlig grad kunne lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Ankestyrelsen vurderede, at servicelovens § 112, stk. 1, nr. 1 og nr. 2 var alternative kriterier, således at blot ét af kriterierne skulle være opfyldt, for at der kunne ydes støtte til et hjælpemiddel til en person, der var omfattet af personkredsen, der kunne opnå støtte efter § 112.

Årsagen var, at det fremgik af bistandslovens § 58, stk. 1, som nu var blevet afløst af servicelovens § 112, stk. 1, at der var tale om alternative kriterier. Ved de mellemliggende lovændringer fremgik det af bemærkningerne, at der ikke var tilsigtet nogen ændring i tildelingskriterierne.

Ankestyrelsen fandt ikke, at trappelift og transportabel lift i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af kvindens nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kunne lette ansøgers daglige tilværelse i hjemmet.

Ankestyrelsen lagde til grund, at ansøger havde oplyst, at ansøger og dennes ægtefælle levede et meget udadvendt liv, hvor ansøger ønskede at have mulighed for at besøge familie og venner, ligesom ansøger ønskede at deltage i diverse kulturelle arrangementer.

Ankestyrelsen lagde til grund, at kvinden var dobbeltamputeret over knæet af to omgange.

Ankestyrelsen lagde endvidere til grund, at ansøger til forflytninger i hjemmet havde fået bevilliget en loftlift samt en manuel kørestol og en el-kørestol. I 2007 fik ansøger bevilliget en liftbus, der var indrettet med en briks og loftlift. Ansøger kunne således klare toiletbesøg i liftbussen.

Ankestyrelsen lagde yderligere til grund, at det overordnede formål med § 112 var, at ansøgeren skulle have mulighed for at føre en så normal og selvstændig dagligdag, som det var muligt og rimeligt.

Ankestyrelsen lagde til grund, at de ansøgte hjælpemidler skulle benyttes i fritiden til besøg hos venner og familie samt kulturelle arrangementer og ferier.

Ankestyrelsen vurderede, at de ansøgte hjælpemidler ikke i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, da der var en personlift i bussen, således at ansøger kunne klare toiletbesøg i bussen, og da trapper ikke kunne antages at være et problem ved alle besøg udenfor hjemmet.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse, men med en anden begrundelse.